

staltninger end de i dette Lovforslag nævnte, f. Eks. Foranstaltninger af den Art, som han nævnedes: Kontrol med daarlige Boliger eller med Arbejdssteder eller med Fødemidler, Indskrænkning af Børns og unge Menneskers Arbejdstid og en hel Række andre Bestemmelser. Men disse Bestemmelser høre ganske naturligt ikke hjemme i dette Lovforslag, men i særlige Love.

Dette Lovforslag gaar — som det blev nævnt af den ærede Ordfører for Regeringspartiet (R. Nielsen [Præstø Amts 4de Valgkreds]) — væsentligt ud paa det samme som det Lovforslag, som Tuberkulosekommissionen i sin Tid havde udarbejdet. Naar man ser paa de to Tuberkuloselove, der den Gang blev vedtagne, var den første, som vi allerede have haft til Behandling her, en human Lov, der blev modtaget med Glæde fra alle Sider, medens dette Lovforslag ikke i den Grad vækker Glæde, fordi det er et Lovforslag om forebyggende Foranstaltninger, og forebyggende Foranstaltninger ville altid virke generende paa de enkelte Individuer og til en vis Grad paa Samfundet. Der er for mig ingen Tvivl om, at fra et lægevidenskabeligt Standpunkt kunde man ønske at gaa langt videre i Retning af forebyggende Foranstaltninger, hvis man kun vilde se paa Tuberkulosen som en smitsom Sygdom. Naar man ser, med hvilken Kraft man bekæmper andre smitsomme Sygdomme, maa man sige, at her er man ikke gaaet saa langt, og naar man ikke er gaaet saa langt, er det, fordi man ikke ønsker at være inhuman. Tuberkulosen er ganske vist en smitsom Sygdom, men en smitsom Sygdom af en anden Art end andre, fordi det er en kronisk Sygdom, som Folk kunne gaa med i Aarevis. Medens man overfor de akutte smitsomme Sygdomme ikke behøver at være bange for at være for streng og godt overfor Folk med saadanne Sygdomme som Kopper, Kolera, Difteritis eller andre, der falde ind under Epidemiloven, kan vedtage en hel Række Tvangsforanstaltninger, maa man sige, at hvis de Tvangsforanstaltninger, man vedtager overfor de tuberkuløse, blive alt for strenge, er det inhumant. Det er Aarsagen til, at man ikke her er gaaet betydeligt videre paa forskellige Omraader.

Da jeg ikke har nogen væsentlig Indvending mod dette Lovforslag, der, som sagt, i alt væsentligt er i Overensstemmelse med den gældende Lov, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Be-

mærkninger. De første Paragraffer, som væsentligst omhandle Statistikken og den Maade, den skal indsamles paa, er der ikke meget at bemærke til, da de væsentligt kun indeholde Redaktionsændringer. Derimod er der en Paragraf, som har været noget vanskelig at affatte, nemlig § 5. Naar man ser paa denne Paragraf, er den i og for sig lidt inkonsekvent. Der staar nemlig i Begyndelsen af Paragraffen: „Kommer Sundhedskommissionen (Epidemikommissionen) til Kundskab om, at en Person, der lider af Tuberkulose, lever eller arbejder under saadanne Forhold, eller at Forholdene i vedkommendes Bolig ere af en saadan Art, at de frembyde en ganske særlig Fare for andre med Hensyn til Smitte, kan den efter nærmere Undersøgelse af Forholdene tage Bestemmelse om, hvilke Forholdsregler der vil være at træffe.“ Men saa staar der senere i Paragraffen: „Dog kan der ikke paabydes nogen Forholdsregel, som vilde medføre, at en syg mod sin Villie nødes til at opgive sin hidtidige Erhvervsvirksomhed.“ Den første Regel betyder altsaa ikke ret meget, thi naar man ikke kan paabyde en Person at opgive sin hidtidige Erhvervsvirksomhed, har det ikke meget at sige, at man i Forvejen siger til ham, at hvis Sundhedskommissionen kommer til Kundskab om, at han arbejder under saadanne Forhold, at det er uheldigt, kan den skride ind. Forholdet er nemlig det, at det, som det i og for sig vilde være heldigt at kunne skride ind imod, er den talrige Mængde tuberkuløse, der under usle og daarlige Forhold arbejde rundt omkring med Arbejde, hvorved de kunne udbrede Smitte i allerhøjeste Grad. Men dette Skridt har man ikke turdet gøre. Man har ikke turdet forbyde tuberkuløse overhovedet at søge Erhverv, hvor de kunne. Vi ere ganske vist gennem en anden Lovgivning, Fabriklovgivningen, komne ind paa at forbyde enkelte Folk, der ere tuberkuløse, f. Eks. at arbejde i Virksomheder, hvor der tilberedes Næringsmidler, man har forbudt Bagersvende, der have smittende Tuberkulose, at arbejde i Bagerier. Lidt efter lidt vil man vel komme den Vej frem, og jeg betragter det i og for sig som heldigt at gaa smaaet frem, selv om en hurtigere Fremgangsmaade fra et lægevidenskabeligt Standpunkt kunde være ønskelig, fordi man stadig maa huske paa, at disse Mennesker blive ilde stillede, hvis man forbyder dem at arbejde og ikke kan give dem andet Erhverv eller underholde dem paa Statens Bekostning. Paa den